

در یک نگاه!

اول مه، جنگ امپریالیستی و کارگران

صفحه ۳

رحمان حسین زاده

جنگ "مقدس"!

صفحه ۵

نادر شریفی

پیام تسلیت به مناسبت درگذشت رفیق ابراهیم بارسن!

روایت قرچک؛ ناکجا آباد جانیان و بربران اسلامی!

صفحه ۷

امیر عسگری

اول مه ۲۰۲۲

نه به جنگ امپریالیستی، زنده باد انقلاب کارگری!

ستون اخبار مبارزات کارگری و اعتراضات اجتماعی

تنظیم: سپیده امیر عسگری، آرش کلهر

دو نفر دیگر از دستگیر

شدگان سندج آزاد شدند

اول مه

علیه جنگ سرمایه داران

۶۴۱

مسئله کمونیست

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

Worker-communist Party of Iran - Hekmatist

۱۲ فروردین ۱۴۰۱ - ۱ آوریل ۲۰۲۲

در تدارک اول مه

مهمترین صورت مسئله اول مه امسال جنگ و رقابت دولتهای بزرگ سرمایه داری است. جنگی که برسر بازتعریف چهارچوبهای نظم کهنه جهانی و تعیین جایگاه قطبهای امپریالیستی است. جنگی که هرسوی آن پیروز شود، بازنده اش طبقه کارگر است که محکوم به پرداخت هزینه های انسانی و اقتصادی جنگ و میلیتاریسم شده است. مصائب این جنگ ارتجاعی برای دوره ای طولانی گریبان جوامع و طبقه کارگر و محرومان را می گیرد. ناسیونالیسم و فاشیسم بسرعت برق و باد به پرچم سیاسی و تبلیغاتی جنگ تبدیل شد که باید آگاهانه با تاثیرات مخرب آن بر خودآگاهی کارگران بمقابله برخاست. اول مه فرصتی است که طبقه کارگر جهانی علیه جنگ سرمایه داران و اهداف ارتجاعی و ضد کارگری آن حرف بزند و برای ایجاد یک صف انترناسیونالیستی کارگری علیه جنگ تلاش کند. این جنگ کارگران نیست، جنگ سرمایه داران است و باید فوراً متوقف شود.

در جایی که روسیه و اوکراین تحت حاکمیت سوپر میلیاردهای الیگارش طرف بلاواسطه جنگ اند، در شرایطی که دولتهای روسیه و اوکراین بدرجات مختلف فعالیت احزاب کمونیست و سوسیالیست را ممنوع کردند، رسانه های غربی در این جنگ بر طبل آنتی کمونیسم می کوبند و تبلیغ علیه

صفحه ۲

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

در تدارک اول مه ...

کمونیسم جای مهمی را در تبلیغات جنگی پیدا کرده است. به دنیای جنگ سرد برگشته اند، تلاش می کنند نَسب پوتین را به لنین برسانند! تبلیغات ضد کمونیستی در متن جنگ امپریالیستی، آنهم سه دهه بعد از فروپاشی سرمایه داری دولتی در روسیه، از سر قدرت نیست، بیشتر بیانگر وحشت بورژوازی از امکان هرچند ضعیف تکرار تاریخ است. هر پاسخ انقلابی به جنگ دولتهای سرمایه داری بناچار ضرورت انقلاب کارگری و حزب لنینی را برجسته میکند. حزبی که در مقابل اهداف دولتهای سرمایه داری بر منافع کارگران در هر کشور و بویژه در کشورهای درگیر جنگ تکیه می کند و سیاست ختم فوری جنگ را به تعرض به حاکمیت بورژوازی "خودی" بسط میدهد.

طبقه کارگر در ایران یک سال مملو از اعتصاب و اعتراض توده ای را پشت سر گذاشت. مضاف بر دستاوردهای محدود و پیروزی در بخشی از اعتصابات، توانست بیش از پیش خود را بعنوان یک جنبش تعیین کننده برای آزادی و رفاه همگانی به کرسی بنشاند، تجاربی بدست دهد، هم جهتی سیاسی و مبارزاتی بیشتری میان بخشهای مختلف کارگری ایجاد کند. در سال جاری برای پیشروی نیازمند آنیم که جنبش طبقه کارگر هر روز مکان سنگین تری در سیاست و در ذهنیت جامعه و مردم ناراضی پیدا کند. برای این هدف، بدو کارگر باید در محور سیاست سراسری قرار گیرد و بعنوان یک جنبش به امید مردم برای آزادی جامعه تبدیل شود. این ممکن نمی شود جز اینکه کارگران روی مهمترین مسئله جامعه و اکثریت مردم دست بگذارند؛ یعنی علیه فقر و فلاکت عمومی متحدانه برخیزند.

اول مه تنها روز جشن کارگران نیست، روز ابراز وجود طبقاتی و اعلام کيفرخواست طبقه کارگر علیه بربریت مدرن سرمایه داری است. در تدارک اول مه بر چند مسئله بدیهی باید تاکید کرد:

۱- هدف برپائی مراسمهای مستقل و گسترده کارگری است. از هم اکنون باید دست بکار شویم، موانع را از سر راه برداریم، هماهنگی لازم و سراسری در سطح رشته ها و مراکز کار صنایع مختلف در شهرها ایجاد کنیم. اول مه و برگزاری مفصل آن را به یک هدف تبدیل کنیم.

۲- اول مه تعطیل است. تلاش کنیم که مراسمهای روز کارگر بیرون محل کار و اساساً در مراکز مهم شهرها و محلات کارگری یا اماکنی که رهبران عملی کارگران تشخیص میدهند برگزار شود.

۳- برپائی جشن اول مه مجوز نمیخواهد. برگزاری مراسم روز کارگر حق انکارناپذیر کارگران است. کارگران همواره از آزادی بیقید و شرط بیان و تشکل و حزب و اعتراض و اعتصاب دفاع کرده اند.

۳- مراسمهای دولتی و حکومتی و مشخصاً برنامه های خانه کارگر و شوراهاى اسلامی باید قاطعانه تحریم شود. اول مه روز کارگر است، تریبونها در اینروز باید در دست کارگران باشد.

۴- در اول مه امسال خواستار آزادی کارگران زندانی و کلیه زندانیان سیاسی، مخومه اعلام کردن پرونده های قضائی و پایان دادن فوری با احضارها و اعمال فشار به کارگران و فعالین سیاسی شویم.

۵- در اول مه ضروری است که کارگران از موضع رهبر آزادی جامعه ظاهر شوند. به مسائل مهم اکثریت مردم زحمتکش عطف توجه کافی داشته باشند و قطعنامه های کارگران بیان بسیج جامعه حول پرچم طبقه کارگر علیه فقر و اختناق و برای آزادی و رفاه همگانی باشد.

سردبیر.

۳۱ مارس ۲۰۲۲

کارگران جهان متحد شوید!

در اول مه نه شاهی تاجگذاری کرده است، نه مذهبی آمده است، و نه "ملتی" درست شده است! اول مه روز یک طبقه جهانی، روز یک جنبش بین المللی کارگری است که برای تغییر ریشه ای جهان، برای انقلاب کمونیستی مبارزه میکند!

اول مه روز صاحبان واقعی جهان است! روز بشریتی است که جهان بدون کار او نمیتواند سرپا بماند! روزی است که اسپار تاکوس های این جنبش، رهبران کمونیست و سوسیالیست کارگران، اعلام میکنند: برای رهایی جامعه راهی جز انقلاب کارگری، انقلاب بردگان مزدی، علیه سیستم بردگی مزدی وجود ندارد!

زنده باد اول مه!

زنده باد انترناسیونالیسم کارگری!

زنده باد انقلاب کارگری!

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

مارس ۲۰۲۲

www.bekmatist.org

مرگ بر جمهوری اسلامی!

در نتیجه در اول مه امسال، طبقه کارگر با چشمان باز باید جنگ در اوکراین و ابعاد جهانی پیامدهای پر از رنج و درد آن برای کارگر و جبهه انسانیت را ببیند و بخش مهمی از کيفر خواست خود را علیه نظم کاپیتالیستی معاصر، علیه لشکرکشی و زورگویی میلیتاریستی روسیه و علیه طرح و نقشه های آمریکا و ناتو در این رویداد و در دیگر کانونهای

بحران جهان امروز اعلام کند. اتخاذ سیاست کارگری در قبال این جنگ و بانیان آن از این زاویه هم بسیار ضروری است که در سطح جهان و در همه کشورها و از جمله در ایران دو ترند ضد کارگری؛ الف، ترند پروروسی و ب، ترند پروغربی و ناتویی سموم خود را در میان کارگران اشاعه میدهند. رسالت طبقاتی و سیاسی بخش پیشرو و کمونیست طبقه کارگر است با بیان نقد و اعلام سیاست متمایز کارگری، در مقابل این دو ترند ارتجاعی و ضد کارگری قد علم کند. در این رابطه ادعانامه کارگری اول مه میتواند بر محورهای زیر تاکید کند.

۱- کارگران در سراسر جهان و به ویژه در روسیه و اوکراین این جنگ را به عنوان کشمکش مخرب قدرتهای کاپیتالیستی ضد کارگر و مردم، به مثابه جنگ امپریالیستی و در این مورد زورگویی میلیتاریستی روسیه را ارتجاعی و ضد انسانی معرفی کنند. با آگاهگری و سازمانگری مؤثر و توده ای نیروی مادی اعتراض با پرچم و شعار "نه به جنگ قدرتها و دولتهای سرمایه داری" را به میدان کشند. از کارگران و مردم و آزادیخواهان در سطح جهان به ویژه در روسیه و اوکراین باید خواست علیه این جنگ و بانیان آن به میدان آیند.

۲- از طبقه کارگر روسیه و اوکراین و کمونیستها در این دو کشور باید حمایت کرد و به علاوه این وظیفه طبقاتی و سیاسی مهم را در این دوران سخت و حساس تاریخی یادآور شد که وقت آنست با پرچم مبارزه با "بورژوازی خودی" و برای ساقط کردن هیئت حاکمه های بورژوازی مسبب این جنگ در روسیه و اوکراین به میدان بیایند. همانطور که در روسیه سال ۱۹۱۷ تحت رهبری حزب بلشویک و رهبری داهیان لنین مظهر انقلاب و آزادیخواهی حاکمیت بورژوازی وقت را سرنگون و انقلاب کارگری را ممکن کردند. اکنون و دوباره حرکت خلاف جریانی و کمونیستی را میطلبید که به دام فضای سنگین ناسیونالیستی نیفتند و سیاست طبقاتی و کارگری و انترناسیونالیستی را احیاء کنند.

۳- در سطح جهان گسترش اعتراض و مقابله با این جنگ و حمایت از کارگران و مردم اوکراین و مقاومت و مبارزات آزادیخواهانه و مترقی آنها وظیفه کارگران و مردم حق طلب و همه ما کمونیستها است. با پرچم "این جنگ باید متوقف شود"، با شعار "نه به جنگ سرمایه داران" و "دست قدرتهای جهانی، امپریالیسم روسیه و آمریکا و ناتو از سر مردم کوتاه" باید به میدان آمد. وظیفه کارگران و آزادیخواهان را برای سازماندهی جنبش قوی ضد جنگ جاری، متفاوت از جنبش تشدید جنگ ساخته و پرداخته دولتهای بورژوازی و ناتویی را سازمان

در یک نگاه!

اول مه، جنگ امپریالیستی و کارگران

رحمان حسین زاده

تاریخاً و هر ساله روز اول مه، روز جهانی طرح ادعانامه کارگری و اعلان نبرد طبقاتی با نظم وارونه کاپیتالیستی و مصائب آن است. اعتراض و اعلام انزجار به تحمیل و تشدید فقر و تبعیض عمیق و فزاینده و ناامنی و جنگ و تباهی بر زندگی میلیاردها انسان کارکن و دردمند سرلوحه ادعانامه کارگران در مناسبت اول مه است. اما در مناسبت جهانی اول مه فراتر از چهارچوب عمومی اعلام انزجار و نفرت و اعتراض اجتماعی، طبقه کارگر جهانی در شرایط مشخص هر سال بر پرمخاطره ترین معضلی که در مقابلش قرار گرفته متمرکز میشود. در دو سال قبل فاجعه کرونا و مرگ و میر وسیع و رنج و درد جهانی ناشی از آن را محور عمده اعتراضات و بیان خشم خود قرار داد. امسال کارگران بر کدام مخاطره فوری و راه مقابله با آن فوکوس میکنند؟

جنگ امپریالیستی و اول مه امسال!

در اول مه ۲۰۲۲ طبقه کارگر جهانی با پدیده جنگ در اوکراین و حتی اگر تا روز اول مه، یعنی درست یک ماه دیگر توفقی در این جنگ ایجاد شود، هنوز با پیامدهای فاجعه بار آن روبرو است. این پدیده شوم و فجاج تاکنونی و آتی آن محوری ترین فاجعه گریبانگیر طبقه کارگر جهان است. شاید گفته شود، طبقه کارگر در هر کشور و از جمله در ایران چنان غرق در مصائب و رنج در محل کار و زندگی خویش است، نمیتواند به موضوع جنگ و پیامدهایش در مناطق دیگر و در این مورد در اوکراین توجه جدی داشته باشد. اما تمام مسئله اینست اثرات مخرب این جنگ و تشدید فقر و گرانی و تحمیل تنگنا بر زندگی هم اکنون طبقه کارگر و مردم محروم در بخش وسیع کشورها در دنیا مشهود است. لازم به توضیح زیادی نیست که در نظم سرمایه تماما جهانی شده (گلوبال) و به هم مربوط شده، جنگ اقتصادی (تحریمهای اقتصادی) و اکنون لشکرکشی و زور گویی میلیتاریستی به فوریت معیشت و زندگی اساساً طبقه کارگر و مردم نه تنها در روسیه و اوکراین و کشورهای اروپایی، بلکه در همه دنیا زیر فشار گرفته و این واقعیت تلخ پیامد اولیه جنگ جاری در اوکراین است. جنگی که قطب های اصلی نظم ضد بشر کاپیتالیسم معاصر از یک سو روسیه پوتین و در مقابل آمریکا و ناتو و دولت زلنسکی در اوکراین بانی آن هستند. تازه این فوری ترین اثرات پر رنج این واقعه است، پیامدهای زیانبار و مخرب میان مدت و بلند مدت این رویداد کل جهان و آینده زندگی میلیاردها انسان را دستخوش مخاطره جدی کرده است. (در مصاحبه ها و مطالب قبلی به آن پرداختیم که اینجا لازم به تکرار نیست).

اول مه،

جنگ امپریالیستی و کارگران ...

داد.

۴- جنبش طبقه کارگر در کنار مقابله موثر با قلدری میلیتاریستی روسیه، با ترندها و توطئه ها و نقشه های آمریکا و ناتو باید مقابله کند. تحریم اقتصادی را به عنوان سلاح کشتار جمعی مورد اعتراض و نفرت قرار دهد. در یک کلام علیه قدرتهای جهانی و امپریالیستی و دولتهای مرتجع همراه آنها لازمست نیرو جمع کرد و مبارزه انقلابی را سازمان داد. این تنها راه کارساز پایان دادن به استثمار و ستم و جنگ و کشمکش قطبهای بورژوا امپریالیستی و دولتهای مرتج متحد آنها است. در این راستا کارگران و کمونیستها و آزادیخواهان ایران باید سهم خود را ایفاء کنیم. اول مه امسال فرصتی است که علاوه بر برجسته کردن مبارزه کارگران در ایران علیه درد و رنج و مشقات تحمیل شده توسط سرمایه داری حاکم و جمهوری اسلامی، لازمست رسالت انترناسیونالیستی و انسانی خود را در قبال جنگ در اوکراین در قطعنامه ها و ادعانامه های کارگری روز جهانی کارگر مطرح کنیم.

دو نفر دیگر از دستگیر شدگان

سندج آزاد شدند

طبق اخبار رسیده به مرکز خبری کمیته کردستان امروز بعد از تجمع خانواده های دستگیرشدگان و تعدادی از اهالی شهر در جلو دادگاه سندج دو نفر به اسامی سهراب جلالی (خالو زوروا) و جمال اسدی به قید وثیقه ۴۵۰ میلیون تومانی آزاد شدند ما آزادی این دونفر را تبریک میگوییم.

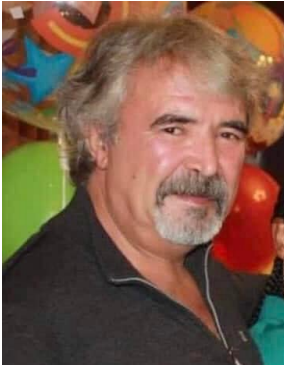
هنوز تعداد ۶ نفر از دستگیر شدگان، که در مقر اطلاعات سپاه زندانی هستند در زندان بسر می برند. باید تمام تلاش خود را برای آزاد کردن آنها هم بکار انداخت و خانواده این عزیزان را نباید تنها گذاشت.

مرکز خبری کمیته کردستان حزب کمونیست

دهم فروردین ۱۴۰۱ - ۲۹ مارس ۲۰۲۲

پیام تسلیت

به مناسبت درگذشت رفیق ابراهیم بارسن!

با تأسف فراوان اطلاع یافتیم رفیق ابراهیم بارسن روز یکشنبه ۲۶ مارچ ۲۰۲۲ در کانادا درگذشت. رفیق ابراهیم از چهره های محبوب و سرشناس شهر سندج در انقلاب ۱۳۵۷ و از فعالین پرشور شوراهای محلات و سازماندهی مقاومت در مقابل تهاجم نظامی جمهوری اسلامی به سندج بود.

رفیق ابراهیم بعد از سالها کار مخفی و فعالیت در میان کارگران به صفوف

تشکیلات علنی کومله و حزب کمونیست ایران پیوست، در جریان جنگ و نبردها با مزدوران جمهوری اسلامی زخمی شد و خسارت فیزیکی ناشی از همین گلوله های حکومت اسلامی بر وخامت بیماریش افزود. رفیق ابراهیم بعد از جدائی در حزب کمونیست ایران به حزب کمونیست کارگری و سپس به حزب کمونیست کارگری - حکمتیست پیوست و برای سالها همراه و هم رزم ما بود.

ما درگذشت رفیق ابراهیم بارسن عزیز را به رفیق هم‌رزمش فوزیه خالدیان و فرزندان دلبندهاں سوما و چپا، اعضای خانواده و بستگان، همسنگران و رفقای سالهای طولانی مبارزه انقلابی و کمونیستی در چند دهه گذشته صمیمانه تسلیت می‌گوئیم.

یاد عزیز رفیق ابراهیم بارسن گرامی است!

دفتر مرکزی حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست
۲۸ مارچ ۲۰۲۲

کارگر، معلم پاخیز، برای رفع تبعیض!

جنگ "مقدس"!

نادر شریفی

"جنگ عادلانه برای روح انسان بهتر از صلح در بالاترین رفاه است." نتودور روزولت

"درست فراتر از فیلیپین، بازارهای وسیع چین وجود دارد. ما سهم خود را در مأموریت‌نژاد خداوندی خود در تمدن سازی زمین انجام خواهیم داد. از کجا برای محصولات خود خریدار پیدا کنیم؟ فیلیپین به ما پایگاهی در دروازه شرق می‌دهد." سناتور آلبرت جرمیه ۹ ژانویه ۱۹۰۰ برای اشغال فیلیپین!

پنج هفته از حمله نظامی گسترده روسیه به اوکراین میگذرد. جهان از آغاز این جنگ، حتی اگر همین امروز خاتمه پیدا کند، با قبل از آن متفاوت خواهد بود، همانطور که جهان پس از شیوع کرونا با قبل آن متفاوت شد. این ادعا نه از این روست که حمله روسیه به اوکراین وحشیانه تر از حملات غیر قابل شمار ناتو و ایالات متحده آمریکا به افغانستان، یوگسلاوی، سوریه، عراق و صدها گوشه و شهر دیگر در سراسر جهان است. این جنگ، نه "جنگ تمدنها"، نه "جنگ بر علیه تروریسم"، نه جنگ آمریکا و ناتو برای "آزادی یوگسلاوی، سوریه و عراق و افغانستان" است. این جنگ، ناسیونالیسم عظمت طلب روسیه در رقابت با قدرتهای دیگر سرمایه داری، برای تعیین آینده چهارچوبهای جهانی است.

این جنگ، همانند دیگر جنگهای دولتهای سرمایه داری ضد مردمی و ویرانگر است. تفاوت اینست که اینبار نه توسط آمریکا و ناتو، بلکه توسط روسیه یکی از رقبای، حمله صورت گرفت. پرده دیگری از میلیتاریسم و توسعه طلبی ناتو و آمریکا که با نابودی شهرها، کشته شدن میلیونها انسان و آوارگی چند میلیونی همراه بود، اینبار توسط روسیه صورت میگیرد. از نظر آمریکا و رقبای غربی، "زیاده خواهی روسیه" غیر قابل بخشش است و بنابراین کمکهای تسلیحاتی و تحریم ها و تلاش همه جانبه تبلیغاتی و سیاسی برای تقویت جبهه اوکراین آغاز شد. ناگهان با سرعت خارق العاده قوانین و سیاستهایی اتخاذ شد که در موارد مشابه سالهای طولانی وقت نیاز دارد. مثلا پانزده سال کار روی "پرونده جنایات جنگی آمریکا در افغانستان و عراق" یک شبه بسته شد و طرح دادگاهی کردن پوتین ظرف مدت کمتر از دو روز تا مرحله شکایت به دادگاه لاهه به پیش برده شد.

بنابراین همان مدیائی که بدستور هیئت حاکمه از ارسال اخبار جنایات جنگی آمریکا در عراق برای "دفاع از دموکراسی" صرف نظر کرده بود، در این جنگ "مقدس" بر علیه "پوتین دیوانه" و روسیه "متجاوزگر" با تمامی ابزارهای خود دست بکار شد. دولتهای حافظ

سرمایه غربی همدست جمعی جنایات ارتش روسیه را با ممنوع کردن تبلیغ رقیب و ارائه دهها بل صدها گزارش، درست یا غلط، افکار مردم خود را بنفع "جنگ مقاومت" شوراندند و با اشاره به افزایش خطر تهاجم روسیه، بر هزینه های نظامی نجومی خود افزوده و پشت سر ناتو و صد البته رهبری آمریکا باری دیگر برای

شکست سرمایه داری روسیه و رهبران الیگارش آن، میلیونها ایزار جنگی روانه اوکراین کردند. در ادامه مالکیت سرمایه بنگاه مقدس بودنش به حیطة فراموشی سپرده شد و راسیسم از آستین جهان غرب بیرون زد. انسانهایی که سالیان سال در کنار بقیه شهروندان جوامع اروپائی و آمریکائی زندگی میکردند، بنابر محل تولدشان، شهروند دست دو شناخته شدند. تبعیض نژادی و برتری نژادی قابل دفاع خوانده شد و لذا از آهنگ ساز تا ورزشکار روسی، بدون رعایت هرگونه قانون و قرارداد کاری اخراج گردیدند. هواپیماهای مسافربری روسی اجازه پرواز پیدا نکردند و کشتی ها و ویلاهای الیگارشهای روسی جزو غنایم جنگی محسوب شدند.

حیرت انگیزتر از همه اینها راسیسمی است که بی مهابا توسط غرب، از رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا گرفته تا مسئولین حکومتهای عضو ناتو قابل دفاع اعلام گردید. سخنگوی دولت لهستان با شجاعت در مقابل دوربینهای تلویزیونی اعلام میکند: بله ما به یک مو سیاه اجازه عبور از کشورمان را نخواهیم داد. ولی میلیونها پناهجوی اوکراینی (چشم آبی) را با کمال میل پذیرا خواهیم بود. از آن فراتر کنوانسیون ژنو بود که پس از فروپاشی بلوک شرق عملا ملغی شده بود. با حمله ارتش روسیه به اوکراین بنگاه ابعاد ممکن اجرای کنوانسیون ژنو دوباره روشنتر دید. کارت مجانی تلفن تا حق اقامت، عهده دار شدن کامل هزینه های زندگی تا اجازه کار فوری برای جنگ زدگان اوکراینی آنهم بدون مصاحبه، بدون دادگاه و حتی ظرف مدت چند دقیقه صادر شد. اینها حق آوارگان جنگی است و باید بیشتر و ساده تر هم بشود. سوال اینست چرا این حقوق برای همه پناهجویان برسمیت شناخته نمیشود! بنابراین در دموکراسی هوچی گر، حقوق پناهنده محصول جنگ "رقیب" با حقوق پناهنده محصول جنگ "خودی" از یکدیگر متمایز است.

در همین راستاست هنگامی که اخبار جهان خبر از خرید و فروش هزاران کودک و نوزاد افغانی میدهند، گرسنگی عمومی، پس از اشغال بیست ساله آمریکا و واگذار کردن قدرت بدست آدمخوران طالبان جان هزاران هزار انسان بی گناه در افغانستان را گرفته و می گیرد، نیمی از جامعه را به بردگی و اسارت کامل کشانده است و دهها هزار کودک که از فرط سرما و یا گرسنگی و یا توسط هردو آنان کشته می شوند و حتی عده قلیلی از فراریان آنان پشت مرزهای اروپا، در مرز بلاروس و لهستان یخ میزنند، هر انسان منصفی را بهت زده میکند وقتی آقای بایدن در مرز اوکراین و لهستان کودکان اوکراینی را به آغوش

بمباران و نابود کردند و بعضی مواقع با خون‌سردی کامل گفتند که اشتباهی بوده ولی نه قابل پیگرد حقوقی. آیا یک میلیون انسان در افغانستان، حداقل نیم میلیون کودک در عراق، صدها هزار کودک یمنی، حق انسان‌بودن، حق زندگی کردن، حق خوشبخت بودن و شادی کردن نداشتند که شما آنها را قتل عام کردید؟ کودک اوکراینی در آغوش گرفتن شما را بپذیریم یا قربانی شدن میلیون‌ها کودک توسط حکومت شما و آنهم تنها در بیست و اندی ساله گذشته را؟

گزارشات جهانی را مروری کنید و ببینید که سیاست خارجی دولت متبوع شما و مشت آهنین ناتو برای حفظ سرمایه جهانی چه بلایی بر سر هشت میلیارد انسان در سراسر دنیا آورده است! لازم نیست که اشک تمساح بریزید. شما حتی در راه انداختن بحران و جنگ در اوکراین نه تنها بی تقصیر نیستید، بلکه متهم شماره دو اید! شما فرمان حمله وسیع روسیه به اوکراین را صادر نکرده اید ولی آتش بیار اول این جنگ خانمانسور بودید و در آرزوی آغاز این جنگ! تنها پنج میلیارد هزینه کودتا، چندین میلیارد دلار اسلحه به دولت اوکراین، هشت سال تعلیم ارتش اوکراین، همه مقدمات چنین روزهایی بود. روشن است که بایدن و ایالات متحده آمریکا به جنگ و پیامدهای این جنگ توجه خاصی نشان می‌دهند. در حالی که ایشان ایدا ضرورتی نمی‌بینند که پیامدهای بیست سال اشغال افغانستان را به عهده بگیرند.

این ریاکاری و استاندارد دوگانه از چشم نقاد جهانیان دور نمانده و نخواهند ماند. شما بازیگران اصلی در تباہی جهان برای حفظ نظم نوین جدید و قدیم سرمایه جهانی هستید. جهان باری دیگر شاهد جنگ بورژوازی، گسترش راسیسم، افزایش دیوانه وار رقابت نظامی و رشد نوعی از فاشیسم است. جهان را باید از دست مشت‌های سرمایه دار میلیتاریست و آدمکش نجات داد. اینها خودشان صورت مسئله بشریت هستند.

۳۱ مارس ۲۰۲۲

جنگ "مقدس" ...

میگیرد و از پناہجویان اوکراینی دلجویی میکند و قول رسیدگی به وضعیت آنان را چه در اروپا و چه در آمریکا میدهد.

آخر چرا؟ مگر شما مسئول مستقیم چهل و سه سال جنگ، مسلح کردن ارتش آدمکشان "مجاهدین" و طالبان نیستید که حداقل یک میلیون کشته و میلیون‌ها زخمی برای یکی از فقیرترین کشورهای دنیا به جا گذاشت؟ چرا سراغ دیدار مادران افغانی و فراموش شدگان مردم آن کشور نمی‌روید که هزاران از آنان توسط "موشکهای مادر" شما قتل عام شدند! چرا نابودی یک جامعه و بمب باران آخرین کارخانه های تولیدی در افغانستان سبب نشد، دیداری هم از خانواده های پناہجویان افغانی تبار که پشت مرزهای لهستان یخ زدند یا از زیر چرخ هواپیماهای شما خورد شدند، داشته باشید؟ چرا شما حق داشتید حداقل نیم میلیون کودک در عراق را با تحریمهای شدید اقتصادی به کشتن دهید ولی امروز خواهان دادگاهی شدن جنایتکاری مثل پوتین می‌شوید؟ چرا او، بام، بوش (پدر و پسر)، تونی بلر و صدها جانی دیگر نظام سرمایه جزو لیست جنایتکاران جنگی شما قرار نمی‌گیرند؟ مسئول قتل عام در ویتنام، فیلیپین، یوگسلاوی، لیبی و بمب اتمی شما در هیروشیما و ناکازاکی کیست؟ چرا شما مسئول بازماندگان طولانی‌ترین جنگ تاریخ تان در افغانستان نیستید؟ آیا می‌دانید که کودکان، جوانان افغانی تبار در کمپ‌های پناہدگی و پشت مرزهای کشورهای عضو ناتو شما همه به بیماریهای عصبی دچار شده اند؟ عده ای از آنان از فرط بی‌علاجی دهان خود را می‌دوزند. خودسوزی و خودکشی می‌کنند، در جنگل‌های باز با کودکان خود بدنبال سرپناهی و چیزی برای رفع گرسنگی می‌گردند. بله آنان همه بازماندگان جنگ "نظم نوین" آمریکا بر علیه مردم بیگناه افغانستان و بنام "جنگ با تروریسم" هستند. جنگنده های نظامی شما بر فراز شهرهای کابل، هرات، کندهار و مزار شریف و دیگر جای، هزاران کودک فقیر را بنام نیروهای القاعده و طالبان

جهان بدون فراخوان سوسیالیسم،

بدون امید سوسیالیسم،

بدون «خطر» سوسیالیسم، به چه

منجلا بی تبدیل میشود!

منصور حکمت

**مجمع عمومی ظرف ابراز وجود
مستقیم و مستمر کارگران است!
مجمع عمومی را آگاهانه و بنا به
هر نیازی برپا کنید!**

جنبش مجمع عمومی را گسترش دهید!

آموزش رایگان برای همگان!

روایت قرچک؛

ناکجا آباد جانان و بربران اسلامی!

امیر عسگری

این مقاله با استفاده از مشاهدات و گزارشات تعدادی از زندانیان سیاسی زن قرچک ورامین تهیه شده است.

زندانیان جمهوری اسلامی مراکز "تعزیر" (شکنجه) زندانیان سیاسی و عقیدتی بوده و از بعد افسار گسیختگی در حال رقابت با یکدیگر میباشند. حکومت اسلامی همواره از لحظه بازداشت قبل و بعد از محکومیت فعالین سیاسی در مراحل تشکیل پرونده و اعتراف گیریها و در ادامه در سالهای محکومیت، در راستای شکستن مقاومت فعالین از ابزاری چون؛ شکنجه، تجاوز و انواع تحقیر و رفتارهای ضدبشری فروگذار نبوده است.

زندانیان و بازداشتگاه های رسمی و علنی و حتی غیر رسمی و غیر علنی توسط نهادهایی چون سپاه پاسداران، اطلاعات سپاه و وزارت اطلاعات در راستای اهداف شنیع حکومت اسلامی در برابر فعالین جنبش های طبقاتی در جهت ارباب موج اعتراضات طبقه کارگر و بخشهای مختلف آن همواره بعنوان اهرم فشار استفاده می شود.

زندانیان قرچک یکی از فلاکتنازترین زندانهای ایران مخصوصا برای زندانیان زن است. زندانیان سیاسی زن در زندان قرچک مورد هرگونه تحقیر و هتک حرمت و حتی در مواقعی مورد تعرض قرار می گیرند. در زندان قرچک بهداشت هیچگونه وجود ندارد و محکومان در داخل بندهایی کثیف نگهداری می شوند. زندانیان سیاسی نیز در اکثر مواقع در کنار زندانیان خطرناک نگه داشته می شوند تا امکان هرگونه درگیری و تعرض به آنان بوجود آید. علاوه بر اینها شکنجه به انواع فجیع آن در زندان قرچک بر زندانیان سیاسی اعمال می شود. در مواردی به زندانیان سیاسی سرنگهایی مخصوص اعتراف گیری و یا شل کننده تزریق می شود و زندانیان طی چهار روز با درد شدید بدنی و حال روانی نامتعادل به سر میبرند. گفته می شود این اقدامات از سوی دادیاران زندان و همکاری مستقیم دکترهای زندان قرچک سازماندهی میشود.

پزشکان و بخش درمانی زندان قرچک با نادیده گرفتن تعهد پزشکی دست به نقض آشکار حقوق بشر تحت انواع و اشکال مختلف میزنند. تغذیه نادرست از غذا و آب آلوده زندان در موارد فراوانی موجب سرطان از انواع مختلف از جمله؛ سرطان سینه می شود که بین همین موارد ذکر شده به طور نمونه؛ زندانی زن مبتلا به سرطان سینه با سینه بریده و بهبود نیافته به زندان اعزام می شود و در شرایطی که کمترین

بهداشت موجود نیست بهداری از پانسمان و رسیدگی به وی سر باز میزند و این خود زندانیان هستند که از طرق اولیه در صدد کمک به وی در پانسمان و سایر موارد مراقبتی برمی آیند.

در موردی دیگر، زندانی زنی که مبتلا به سرطان رحم بود و رحم وی مورد عمل تخلیه قرار گرفته بود و در حالی به زندان بازگردانده

شده بود که خونریزی داشت و با تمامی این شرایط جسمی پزشکان با اعزام وی موافقت کرده بودند که حتی هنگام دوش گرفتن که به کمک سایر زندانیان بخشا سیاسی انجام میشد نیز دچار خونریزی از ناحیه رحم بود. تمامی این بی حقوقی ها در حالی در جریان است که دکترهای به ظاهر متعهد به اصول حرفه ای در زندان قرچک مشغول طبابت هستند. طبیبانی که خود یک ابزار اعمال فشار بیشتر حکومت بر زندانیان بخصوص زندانیان سیاسی است.

سال گذشته نیز تعدادی از زنان زندانی در قرچک ورامین از تعرض جنسی از سوی زندانیان خطرناک زن گزارش داده بودند و این وضعیت با وجود علنی شدن حتی مورد بررسی از سوی سازمان زندانها نیز قرار نگرفت زیرا سازمان زندانها عامل اصلی سازماندهی شکنجه و قتل زندانیان سیاسی و عقیدتی در سیاهچاله های حکومت اسلامی میباشد و از این روش در جهت شکستن زندانیان سیاسی سود میبرد.

به تازگی سپیده فرهان نیز از یک نمونه شکنجه تحت عنوان کتک زدن بیست زندانی سیاسی به هنگام مقاومت در برابر تبعید گلرخ ایرایی سخن گفته که یک ساعت و نیم به طول انجامیده است. نکته جالب اینجاست که این نوع برخوردها در زندان قرچک از سوی ماموران بسیار عادی شده و هرازگاهی حمله به زندانیان سیاسی از سوی زندانیان خطرناک سازماندهی می شود.

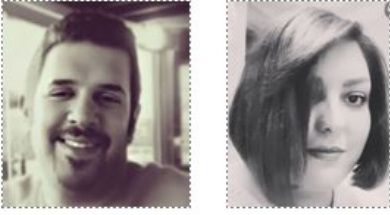
مشاهدات اعلام شده فقط بخشی از فشارها در زندان قرچک است و زندانیان بسیاری خواهان شنیده شدن وضعیت ضد انسانی تحمیل شده در پشت درهای این ناکجاآباد جانان اسلامی حاکم بر جامعه ایران هستند.

قطعا وظیفه ما فعالین سیاسی بخصوص کمونیست و برابری طلب افشاکاری و کسب حمایت بین المللی از سوی نهادهای چپ، سازمانهای کارگری، پیشرو و کمونیست از زندانیان سیاسی است. زندانیان سیاسی باید بدون قید و شرط آزاد شوند و هرگونه آزار و شکنجه و ترور در زندان را برای حکومت هزینه ساز کنیم.

۲۹ مارس ۲۰۲۲

جنبش مجمع عمومی را گسترش دهیم!

ستون اخبار کارگری و حرکت‌های اعتراضی

تهیه و تنظیم: سپیده امیرعسگری و آرش کلهر

کارگران پارس پامچال پنج ماه است که حقوق نگرفته‌اند

کارگران کارخانه پارس پامچال با وجود بازگشایی کارخانه، نگران آینده شغلی خود هستند. فعالیت روزمره شرکت رنگ‌سازی پارس پامچال، در حالی از حدود دو سال پیش به کندی ادامه دارد که کارگران به‌رغم دریافت نکردن پنج ماه حقوق و ۸ ماه بیمه پرداخت نشده، از امنیت شغلی خود رضایت ندارند. در کارخانه پارس پامچال نزدیک به ۳۵ کارگر مشغول به کارند و از شرایط شغلی نامناسبی برخوردارند.

حوادث کار

آتش‌سوزی در یک کارگاه آجرسازی در جاده «حبیب آباد» اصفهان موجب سوختگی ۵ کارگر شد. حداقل یکی از کارگران کودک کار است. ۵ مرد ۱۶ تا ۴۵ ساله در این حادثه انفجار دچار مصدومیت شده‌اند و تمامی کارگران مجروح شده به بیمارستان منتقل شدند.

روز یکشنبه ۷ فروردین ۱۴۰۱ یک کارگر ۴۵ ساله به اسم **فریدین عبدی** اهل روستای ههلوان از تویع ژاورود سندانج که بر اثر جراحات ناشی از سقوط در چاه حین انجام کار در یکی از بیمارستان‌های تهران تحت درمان بود، جان باخت. این کارگر پدر دو فرزند بود که حدود ۲ ماه پیش در هنگام حفر چاه و به علت نبود ایمنی حین کار دچار حادثه شده و به داخل چاه سقوط کرد و در اثر آن قطع نخاع شد.

یک کارگر شاغل در اسکله رجایی در اثر برخورد ماشین‌آلات کِشنده بار متعلق به شرکت "جدیت کار بندر" جان خود را از دست داده است. بنابر خبر منتشرشده این کارگر جانبخته مشغول راهنمایی راننده کامیون کِشنده بار برای هدایت خودرو بوده که به دلیل خستگی و خواب‌آلودگی و پایین آمدن سطح دقت پرسنل، قسمت کِشنده کامیون با وی برخورد کرده و سبب مرگ او می‌شود. رانندگان شرکت "جدیت کار بندر" و کارگران شاغل در اسکله رجایی به دلیل سطح پایین دستمزد و فشار کاری بسیار، مجبور به فعالیت در شیفت‌های طولانی مدت بوده که این امر در بسیاری موارد به دلیل خواب‌آلودگی و خستگی مفرط، منجر به وقوع حادثه می‌شود.

روز جمعه پنجم فروردین ماه، یک کولبر به نام **رستم خضری** ۲۵ ساله، اهل شهرستان اشنویه، در پی شلیک نیروهای نظامی در مرز بانه جان خود را از دست داد. مأموران بدون اخطار قبلی این کولبر را مورد شلیک مستقیم قرار داده و جنازه وی توسط کولبران و ساکنین منطقه به یکی از بیمارستان‌های سلیمانیه در اقلیم کردستان منتقل شده است. این کولبر متأهل و سرپرست خانواده بوده است.

اجتماع کشاورزان اصفهان

دامداران و فعالین محیط زیست در اعتراض به پروژه کارخانه پتروشیمی در زیست گاه حفاظت شده میانکاله، روز شنبه ۶ فروردین ۱۴۰۱ کشاورزان اصفهان در اعتراض به عدم اجرای مصوبات و احکام قانونی و وعده‌های دروغین مسئولین، مقابل جهاد کشاورزی اصفهان دست به تجمع زدند.

تجمع کارگران راه آهن

کارگران واحد نگهداری ابنیه فنی راه آهن خواستار پرداخت بموقع دستمزد و بیمه خود در سال آینده شدند. آنها همچنین نسبت به پرداخت نشدن معوقات مزدی خود اعتراض داشتند. بیش از یک هفته از شروع سال ۱۴۰۱ گذشته، اما کارگران پیمانکاری واحد نگهداری ابنیه فنی راه آهن یک تا ۲ ماه از مطالبات سال ۱۴۰۰ خود را دریافت نکرده‌اند.

زندان و بازداشتها

روز پنجشنبه ۴ فروردین ۱۴۰۱ یکی از هنرمندان کرد زبان به نام **عادل نادری** توسط نیروهای امنیتی بازداشت و مورد بازجویی و بازخواست قرار گرفته و پس از چند ساعت آزاد گردید.

حسین رونین‌تن روزنامه‌نگار و فعال سیاسی ساکن دشتستان، توسط بیدادگاه انقلاب این شهر به ۲۰ سال حبس تعزیری و پرداخت جزای نقدی ۱۵ میلیون تومانی محکوم شد. در صورت تایید حکم آقای رونین‌تن در مرحله تجدید نظر، ۱۰ سال زندان برای ایشان قابل اجرا خواهد بود.

عزیز قادرتاج معلم دبستان روستای نرزیوه از توابع شهرستان اشنویه، در پی صدور حکمی توسط بیدادگاه انقلاب، به سه سال حبس محکوم شده است. این معلم پیشتر در سال ۹۹ توسط مأموران وزارت اطلاعات بازداشت شده و به مدت ۴۰ روز در محل این نهاد در ارومیه، تحت بازجویی بوده و سپس با تودیع وثیقه آزاد شده است.

دادگاه **مهتاب قلی‌زاده**، روزنامه‌نگار ۱۶ فروردین برگزار می‌شود. این روزنامه‌نگار روز شانزده فروردین و با شکایت سازمان اطلاعات سپاه، برای رسیدگی به سه اتهام "اجتماع و تبانی علیه امنیت ملی، فعالیت تبلیغی علیه نظام و تشویق به فساد" دادگاهی میشود. اعتراضات خوزستان، فعالیت‌های توییتر و اینستاگرامی، گفتن نه به حجاب اجباری و تلاش برای ورود به ورزشگاه از اتهام‌های نسبت داده شده به وی میباشد.

بیانیه کانون صنفی معلمان ایران (تهران) در اعتراض به افزایش فشارهای امنیتی و قضایی بر ژاله روحزاد، رسول بدائی و حمید قندی سال ۱۴۰۰ بی شک سال درخشش جنبش‌های مطالبه‌گری در ایران و بویژه جنبش معلمان بود. در طول یک سال گذشته جنبش

ستون اخبار کارگری

و حرکتهای اعتراضی ...

پاشیدن اسپری فلفل به صورت زنان در ورزشگاه مشهد رژیم اسلامی در ضدیت با حقوق زنان از داعش و طالبان پیشی گرفته است در مقابل حضور بیش از دو هزار نفر از زنان بلیت ورود به ورزشگاه را خریداری کرده بودند با پاشیدن اسپری فلفل به سر و صورت آنها ماهیت زن ستیزی و اعمال آپارتاید جنسی را بار دیگر به نمایش گذاشت. خبرها از مشهد حاکی از استفاده ماموران انتظامی از اسپری فلفل در تلاش برای پراکندن زنانی است که حتی پس از خرید بلیت برای تماشای بازی تیمهای فوتبال ایران و لبنان پشت در ورزشگاه مشهد با مانع روبهرو شدند. این نوع برخورد با زنان فوتبالدوست روز چهارشنبه با واکنش گسترده و محکومیت روبهرو شده است. مسئولین این جنایت مانند همیشه، وقتی با واکنش افکار عمومی روبهرو شدند، در صدد ماسمالی کردن این توحش هستند.

مافیای معدن بلای جان مردم و محیط زیست

روز ۱۰ فروردین اهالی روستاهای برز و کمجان نطنز در اعتراض به فعالیت مخرب معدن کاوان و آسیب های زیست محیطی ناشی از فعالیت آنان دست به تجمع اعتراضی زدند. تخریب گسترده محیط زیست توسط شرکت های توسعه دهنده معادن در نقاط مختلف کشور در حال انجام است و مافیای معادن با سواستفاده از خلأهای قانونی و سکوت مراجع مسئول همچنان به تخریب محیط زیست ادامه می دهند.

زخمی شدن یک کولبر در مرز نوسود

روز چهارشنبه ۱۰ فروردین ۱۴۰۱ یک کولبر اهل جوانرود با هویت "آرمان فرهمند" در مرز نوسود بر اثر اصابت ۱۵ ساچمه مامورین مرزبانان زخمی شده است.

معلمان با هدایت شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران، خیابان را به عرصه مطالبه گری مسالمت آمیز در کشور تبدیل کرده و از این رهگذر به الگوی مطالبه گری جنبش های اجتماعی در ایران تبدیل شده اند. بر مبنای چنین اثر گذاری، در طول یک سال گذشته فشار های امنیتی بر جنبش معلمان و فعالان صنفی افزایش یافته و در طول سال گذشته شاهد احضار و پرونده سازی برای دهها فعال صنفی در سراسر کشور بوده ایم.

در همین راستا و در فروردین ماه سال جدید و در پایان تعطیلات باید شاهد برگزاری دادگاه سه نفر دیگر از فعالین صنفی در دادگاه انقلاب تهران باشیم.

خانم ژاله روحزاد معلم بازنشسته و فعال صنفی و آقایان رسول بدایق و حمید قندی از اعضای کانون صنفی معلمان اسلامشهر در روز های پانزدهم و شانزدهم فروردین در شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب تهران بخاطر فعالیت های صنفی شان؛ با اتهامات واهی محاکمه خواهند شد.

اگر چه در طول یکسال گذشته با وجود فشارهای امنیتی و احکام قضایی، جریان مطالبه گری جنبش معلمان متوقف نشد، با این حال به نظر می آید؛ فرادستان حکومتی همچنان به جای پاسخگویی، تلاش در جهت کنترل و سرکوب جنبش را در دستور کار قرار داده اند.

ما به عنوان کانون صنفی معلمان ایران (تهران) ضمن محکومیت افزایش فشار های امنیتی بر فعالین صنفی، مجدداً به همه نهادهای امنیتی و قضایی و فرادستان حاکمیتی اعلام می کنیم که چنین روندهایی تأثیری بر مطالبه گری معلمان نخواهد داشت، همانطور که در گذشته نیز نداشته است.

تاکید ما بر بی گناهی همکارانمان تا بدانجا است که مسئولان قوه قضاییه را به یک هم آوردی مدنی دعوت می کنیم. شما مطابق قانون اساسی، دادگاه های فعالان صنفی #ژاله روحزاد، #رسول بدایق و #حمید قندی را به صورت علنی برگزار کنید و اجازه دهید همکارانمان از سراسر کشور امکان حضور داشته باشند، تا حقانیت هر کدام از طرفین ثابت شود!

مگر نه اینکه شما همواره فعالین صنفی را به فعالیت های امنیتی متهم می کنید، اجازه دهید دادگاه به صورت علنی برگزار شود. ما با اطمینان همکارانمان را بیگناه می دانیم، شما اگر بر ادعای خود اطمینان دارید، اجازه برگزاری دادگاههای علنی عالان صنفی را صادر کنید.

کانون صنفی معلمان ایران (تهران)

زنده باد اول مه!

أفق طبقه کارگر ملی نیست، مذهبی نیست، جنسیتی نیست، استقلال طلب و خودمختاری طلب نیست، منفعت صنف خاصی را دنبال نمیکند، دین ویژه ای نمی آورد و در پی احیای سنت های عتیق و باستانی بشر نیست. کارگران میخواهند مبنای نظم مبتنی بر تبعیض و نابرابری، نظم مبتنی بر استثمار کار مزدی و مالکیت خصوصی را تغییر دهند. اول مه پرچم طبقه کارگر رادیکالی است که تغییر این جهان وارونه و نظم سرمایه داری را امر فوری خود میدانند. اگر جنبشها و طبقات دیگر آزادی قسمتی و حقوق ویژه ای را نهایت اهداف خود قرار داده اند، طبقه کارگر در عین طرح مطالبات بلاواسطه اش، که آنهم در چهارچوب رفاه همگانی قرار دارد، پرچم آزادی انسان از سلطه و انقیاد سیاسی و اقتصادی سرمایه داری و مناسبات بردگی مدرن مزدی را برافراشته است. این یعنی کارگر برای آزادی ناچار است همه را آزاد کند و در اسارت نگهداشتن بخشی از جامعه منفعتی ندارد. این یعنی طبقه کارگر آزاد نمیشود مگر اینکه کل جامعه را آزاد کند.

زنده باد انقلاب کارگری!

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

مارس ۲۰۲۲

www.helmatist.org

توقف جنگ بیدرنگ!

Workers of the world, unite!

May
International
Workers Day

حکمتیت
حزب کمونیست کارگری ایران - Hekmatid
Worker-communist Party of Iran - Hekmatid

حکمتیت
حزب کمونیست کارگری ایران - Hekmatid
Worker-communist Party of Iran - Hekmatid

گرامیباد
مه
روز جهانی
کارگر

کارگران جهان متحد شوید!

اول مه

علیه جنگ سرمایه داران

با گذشت بیش از یکماه از جنگ در اوکراین، امروز بیشتر صورت مسئله جنگ و اهداف ارتجاعی آن روشن است. سمت گیری بخشهای مختلف طبقه کارگر و گرایش رادیکال و سوسیالیستی در کشورهای مختلف علیه جنگ امپریالیستی واضح تر است. دو کمپ پرو ناتو و پرو روسیه علیه منافع کارگران در روسیه و اوکراین و طبقه کارگر جهانی ایستاده اند.

در اول مه فرصتی است که کارگران علیه جنگ ارتجاعی و ضد کارگری قدرتهای سرمایه داری صدایشان را بلند کنند. اول مه، میتواند مانند «جنبش ضد جنگ» کنونی، جنگ طلب و پرو ناتو و در خدمت اهداف جنگ طلبانه سرمایه داران باشد، و میتواند منافع مستقل طبقه کارگر را در یک صف انترناسیونالیستی علیه جنگ و اهداف بانیان آن نمایندگی کند.

از هم اکنون بار هزینه جنگ و میلیتاریسم طبقه حاکم را کارگران می پردازند. در اول مه باید علیه دولتهای مرتجع و مدافعان جنگ طلب، علیه سانسور و نژادپرستی، علیه رسانه های قلم به مزد و نوکر سرمایه، برای قطع بی درنگ جنگ بمیدان آمد.

کارگران جهان متحد شوید!

نه قومی، نه مذهبی، هویت انسانی!

آدرسهای تماس با حزب
کمونیست کارگری - حکمتیست

دفتر مرکزی حزب

پروین کابلی

daftaremarkzy@gmail.com

رئیس دفتر سیاسی

سیاوش دانشور

siavash_d@yahoo.com

دبیر کمیته مرکزی

جمال کمانگر

jamalkamangar@yahoo.com

دبیر کمیته سازمانده

رحمان حسین زاده

hosienzade.r@gmail.com

دبیر کمیته کردستان

صالح سرداری

sale.sardari@gmail.com

دبیر تشکیلات خارج

نادر شریفی

sharifi.nader@gmail.com

اول مه ۲۰۲۲

نه به جنگ امپریالیستی، زنده باد انقلاب کارگری!

سرمایه داران و حکومت هایشان جهان را به نابودی و جنگ اتمی تهدید میکنند. بورژوازی که همواره با زبان تهدید و سرکوب با کارگران سخن گفته است، امروز با زبان فاشیسم و پاکسازی جمعی و مجازات جمعی سخن میگوید. اگر نیروئی آلترناتیو این جنایتکاران و تروریستهای دولتی و غیر دولتی را افسار نزند، بورژوازی این ظرفیت را دارد که در متن جنگ و رقابت جهان را به نابودی بکشد.

در اول مه ۲۰۲۲، کارگران کمونیست بسان تاریخ سرمایه داری، ضروری است زبان آزادی بشریت از انقیاد سیاسی و اقتصادی بورژوازی شوند. در اول مه ۲۰۲۲، باید ادعای سوسیالیستی طبقه کارگر علیه سرمایه داری طرح شود. ادعای کارگری باید مربوط به مسائل و سوالات روز جامعه بشری باشد. سیاست و ادعای کارگری باید خصلت آلترناتیو اجتماعی طبقه ای را داشته باشد که در تضادی آشتی ناپذیر با طبقه بورژوازی قرار دارد. در اول مه ۲۰۲۲، باید علیه تهدیدهای طبقات حاکم، علیه جنگ طلبی و میلیتاریسم، علیه عادی ساختن جنگ اتمی و نابودی کشورها و کشتار دستجمعی انسانها، علیه اهداف کثیف و ضد انسانی جنگ و رقابت بورژوازی سخن گفت.

در اول مه باید ضرورت و مبرمیت آلترناتیو انقلابی طبقه کارگر، انقلاب کارگری علیه سرمایه داری و آلترناتیو سوسیالیستی را طرح کرد. اعلام کنیم که کارگران اجازه نمیدهند بورژواها بار دیگر دنیا را بکام جنگ امپریالیستی و تروریسم همه جانبه و کشتارهای مهیب بکشاند. در اول مه ۲۰۲۲، باید با صدای بلند اعلام کرد: نه به جنگ امپریالیستی، زنده باد انقلاب کارگری!

نشریه حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

سر دبیر: سیاوش دانشور

Siavash_d@yahoo.com

اگر برای کمونیست مقاله میفرستید:

سر دبیر در انتشار و رد و تلخیص مقالات آزاد است. نشریه کمونیست تنها مقالاتی را منتشر میکند که برای این نشریه تهیه شدند. مطالب باید حداکثر تا ظهر پنجشنبه دریافت شده باشند.

هفتگی
کمونیست

برنامه های **تلویزیون پرتو**، رسانه حزب کمونیست
کارگری - حکمتیست را بطور زنده از طریق کانال
آلترناتیو شورایی دنبال کنید و به کارگران و
دوستانتان معرفی کنید. **آدرس خط زنده:**

<https://alternative-shorai.tv/>

زنده باد سوسیالیسم!